

[Ivar Hansen]

nugældende regler indregnes i vurderingen, giver jo i sig selv megen vilkårlighed og dermed en række oppustede værdier, som der ikke er dækning for ved et reelt salg. Derfor er der ingen tvivl om, at de nugældende vurderingsregler i realiteten også har et inflationsfremmende element i sig.

Derudover er forholdet jo det, at flere og flere ejendomme handles til kontantpris. Ministeren var inde på begrebet pris i handel og vandel, og som en kommentar hertil vil jeg sige, at flere og flere ejendomme handles til kontantpris. Derfor er der ingen tvivl om, at det er endnu et moment til, at der breder sig mere og mere usikkerhed om de nugældende vurderingsregler. Det ser vi meget gerne ændret hurtigt. Man kunne fremdrage et enkelt forhold, hvor der jo allerede gælder andre kontantregler, nemlig ved opgørelse af formueværdier, eksempelvis obligationer og aktier, hvad der også er nævnt i lovforslagets bemærkninger.

Vi har altså kunnet konstatere en betydelig politisk interesse. Jeg bemærkede naturligtvis, at både ministeren og den socialdemokratiske ordfører sagde, at det kan vi ikke gennemføre nu. Den 17. almindelige vurdering må gennemføres efter de hidtidige retningslinjer. Det sagde man også sidste gang og forrige gang. Jeg tror ikke, at den argumentation holder. Hvis der i øvrigt var vilje dertil, kunne folketinget nå at gennemføre denne lovgivning med virkning allerede fra 17. almindelige vurdering.

Sidste gang lovforslaget behandledes her i folketinget, var kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne også medforslagsstillere. Vi går ud fra, at der fra en række partiers side også denne gang vil være en positiv holdning, således at vi nu kan nærme os et flertal.

Glistrup (FP):

Længere end mands minde har vurderingsloven fastslået, at vurderingerne skal foretages på grundlag af sædvanligt prioriterede ejendomme. Det var i og for sig ikke noget, der voldte særlig meget ravage, da reglen kom til og i en menneskealder godt og vel derefter, fordi det at være »sædvanligt prioriteret« for en ejendom i og for sig var at være prioriteret til omkring kurs 100. Det var jo det, man gav for kreditforeningsobligatio-

ner og hypoteksforeningsobligationer til 4 pct. og 4½ pct. Der var ikke noget kurstab. Derfor var det i og for sig en meget rimelig regel, der sagde, at hvis man havde en ganske speciel prioritering, f. eks. ved et generationsskiftesalg, skulle man selvfølgelig, når man havde et eller andet afdrags- og rentefrit lån i 30 år, eller hvad der kunne være tale om, tage hensyn til disse specielle forhold.

Men det tør jo nok siges, at med de ågerentesatser, som regeringens politik har ført Danmark ud i, er forholdet nu det, at der er en virkelig forskel på, om man tager kontantværdien, eller om man tager værdien i prioriteret stand. Der er der næppe nogen tvivl om, at kontantværdien har en lang række fordele og formentlig ikke engang nogen ulemper.

For det første er det jo rigtigt, som det påpeges i forslagens bemærkninger, at i relation til formueskatteberegningen fører det til fuldstændig horrible urimeligheder, at man skal formuebeskattes anderledes og hårdere, hvis man har sine midler anbragt i fast ejendom, end hvis man har formuen anbragt i obligationer eller bankindeståender eller noget andet.

For det andet er det også således nu om dage, at det faktisk vurderingsteknisk er svært at finde ud af, hvad der er sædvanligt prioritering, for både med de forskellige prioriteringsformer, der udbydes med de meget skiftende muligheder for kontante udbetalinger, og med de forskellige sædvaner, der er inden for de forskellige dele af landet, med de forskellige ejendomstyper – erhvervsjendomme, beboelsesejendomme, ubebyggede ejendomme – er det i stedse stigende grad, som pengenes pris er blevet større og større, blevet ganske almindeligt for dem, der beskæftiger sig med ejendomshandler – advokater, ejendomsmæglere og andre – at tage sit udgangspunkt i en kontantpris. Når det så viser sig, som det jo gør i langt de fleste handler, at køberen ikke kan betale kontant, får man et tillæg i anledning af, at køberen skal berigtige en del af købesummen med et 15 års pantebrev, eller hvad der nu bliver tale om. Kontantbegrebet er derfor et anderledes klart og skarpt afgrænset begreb, end det var tidligere.

Derfor – og af adskillige andre grunde – er det fornuftigt at gå over til et kontantvurderingsprincip. Så bliver spørgsmålet: skal